
POLITROCHON (1) *sb m*

N sg politrochon.

Sł stp, Cn, Linde brak.

bot. Adiantum capillus-Veneris L.; złotowłos Wenery, paproć (bylina) z rodziny adiantowatych (Adiantaceae) rosnąca w obszarze śródziemnomorskim (w Europie Środkowej już tylko w szklarniach) (z grec. πολύθριχον) [polytrichon – Matki Boskiej włoski Calep; rzęsa skalna; włoski Panny Maryjej – polytrichum Cn]: Trichomanes, Ziele/ namurna rutá. Alias capillus veneris, Aptekárze polytrochon zową. Mqcz 464c.

FP